

{ koaderno } Joana Garmendia

Saiatzen dira

Irratian entzun dut aurrena: sexu-eraso saiakera izan omen da Barakaldon eguberri haue-
tan. Min egin dit belarrian. Egunkarietan, al-
dizkari eta telebistetan, albistearen berri nola
eman duten ikustera jo dut orduan. Eta, bai,
formula bera errepikatu dute denek (ia denek,
egia esan behar badut): eraso saiakera, «*intento de
agresión*», horixe Barakaldon gertatutakoa.

Saiakera. Hitz hori buruan iltzatuta, beste gai batzuei
buruz hitz egiteko nola erabiltzen duten begira hasi
naiz segidan. Alegia, sexu-erasoei buruz ez eta beste
zerbaiten saiakerez aritzeko nola erabiltzen duten. La-
purretak eta hilketak, berehala aurkitu ditut biak.

Joan den astean lapurreta saiakera izan omen zen
Soraluzeko zapata-denda batean. Goizeko hirurak alde-
ra, dendako atea ireki nahian ari omen ziren bi lagun.
Bizilagun bat ohartu omen zen, ordea; zarataka uxatu
zituen bi lagunak. Lapurreta egin nahi zuten, eta ez zu-
ten lortu; horregatik, bada, lapurreta saiakera.

Biharamunean, Bilbon, gizon bat atxilotu omen zu-
ten, hilketa saiakera egotzita. Gizonak tiro egin omen
zion beste gizon bati, behin baino gehiagotan tiro
egin. Hanka batean zauritu zuen bestea; ez zuen, ba-
da, hil. Norbaitek erabaki du, antza denez, ordea, atxi-
lotu duten gizonaren asmoa bestea hiltzea zela. Bes-
tea hil egin nahi zuen, eta ez zuen lortu; horregatik,
bada, hilketa saiakera.

Barakaldon zer gertatu ote den asmatu nahian hasi
naiz orduan. Norbaitek beste bati eraso egin nahi izan
dio, baina ez du lortu, antza denez. Erasotutako abi-
tu, baina bidean estropezu egin eta ez zuen besteare-
na heltzea lortuko, agian. Edo, eraso egiteko asmoz
aterako zen etxetik, baina igogailuan itxita geratuko
zen, kalera ezin iritsi. Akaso, biharamunean eraso egi-
teko plana ondo zehaztua zeukan, baina lotan zela

bihotzekoak eman dio eta ez da goizean esnatu. Nor-
baiti eraso egin nahi zion, eta ez du lortu; horregatik
behar du, baldinbaitere, eraso saiakera.

ERASOA ETA ERASOTUA, BENETAKOAK

Altura hauetan, ezinbestean datorkit gogora lagun ba-
tek behin kontatu zidana. Beti pentsatu izan zuela
gaztea zenean, gau batez, etxera bidean zela, eraso
egiten saiatu zitzaioa gizon bat. Nola edo hala lortu
zuen haren eskuetatik ihes egitea, garrasika, korrika.
Urteak pasa, eta jabetu omen zen ezetz, ez zela gizon
hura berari eraso egiten saiatu; eraso egin zion, kitto.
Eraso eginda zer lortu nahi zuen, zer ez zuen lortu,
hori beste kontu bat zela. Eta beste kontu horrek ez
ziola errurik arintzen gizon hari, eta ez ziola minik
arindu inoiz berari. Beste kontu horrek lortu zuen ba-
karra zera zela, beti izan zuela irudipena ez zutela be-
ne-benetan eraso; ez zuela bene-benetan arrazoirik
halako min, beldur edo amorrurik sentitzeko. Erasoa
saiakera huts bada, ez bada bene-benetakoa, erasotua
ere ez baita bene-benetakoa.

Ez dakit Barakaldon zer gertatuko zen. Ez omen du-
te xehetasunik eman. Ez ditut behar. Gizon hark zer
ez duen egin eta zergatik ez duen egin nahi zuen hura
egin, hori jakin beharrik ez daukat. Horiek beste kon-
tu bat dira, izan ez denaren xehetasunak, gertatu ez
denarenak; saiakera hutsean geratu denarenak. Gerta-
tu dena da inporta beharko ligukeena, kontatu behar-
ko liguketena: eraso izan dela Barakaldon, hori da
hemen bene-benetakoa dena.

Ez dut esan nahi albistearen berri eman duten kaze-
tariek ez dutenik Barakaldoko emakumea benetako
erasotutzat. Ez zuten hori esan nahiko, seguru nago.
Batzuetan ez da erraza hitzak ondo neurtzea; baina, ti-
ra, saiatzen dira. •

Erasoa saiakera huts bada, ez bada bene-benetakoa,
erasotua ere ez da bene-benetakoa. Gertatu dena da inporta
beharko ligukeena, kontatu beharko liguketena: eraso izan
dela Barakaldon, hori da hemen bene-benetakoa dena